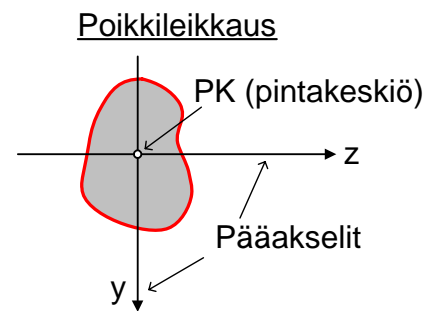
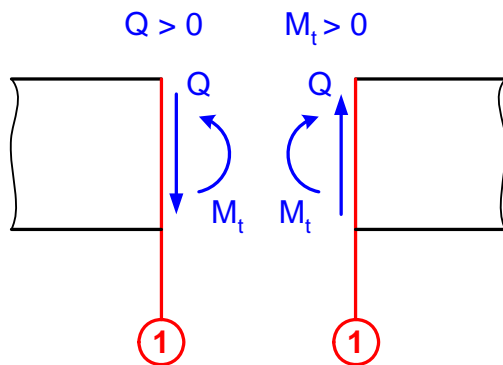
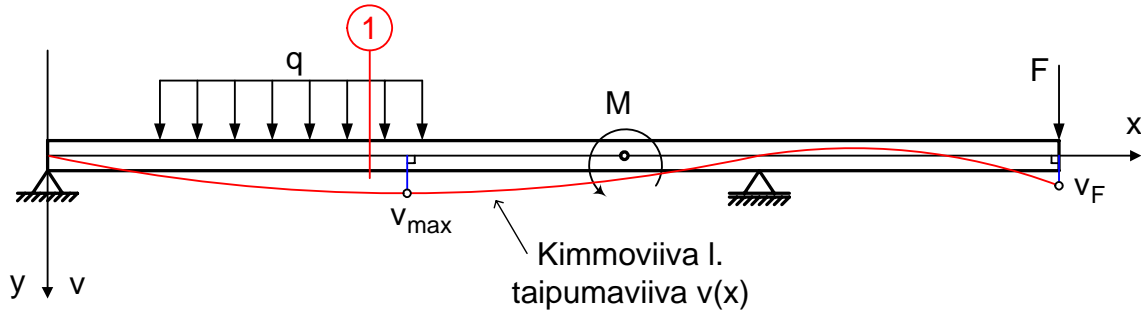

SUORAN PALKIN TAIVUTUS, JOHDANTO

M_t

\Rightarrow Normaalijännitys $\sigma_x = \frac{M_t}{I_z} \cdot y$ (I_z on pääneliömomentti)

$\max |\sigma_x| = \frac{M_t}{W_z}$ ylä – tai alapinnassa (W_z on taivutusvastus)

Q

\Rightarrow Leikkajännitys $\tau_{xy} = \frac{Q S_z(y)}{I_z b(y)}$ (Jourawskin kaava)

(S_z on staattinen momentti, b on leveys)

$v(x)$

$E I_z v''(x) = -M_t(x)$ Kimmoviivan differentiaaliyhtälö

- Taivutusmomentin aiheuttama taipuma. Leikkajännityksen aiheuttamalla taipumalla on yleensä vähäinen merkitys.
- Taipumataulukot.

TAIVUTUSPALKIN RASITUSKUVAT

Pistekuormitukset ja tukireaktiot jakavat palkin alueisiin, joissa kuormitus $q(x)$ on jakaantunut. Jakaantuneen kuormituksen alueella ovat voimassa yhteydet

$$\frac{dQ}{dx} = -q(x) \quad \frac{dM_t}{dx} = Q(x) \quad \frac{d^2M_t}{dx^2} = -q(x)$$

Kuormituksen alue $q(x)=0$:

- Q-kuvassa on vakioarvo.
- M_t -kuvassa on vino suora, tarvitaan arvot välin päätepisteissä.

Tasaisen kuormituksen alue $q(x)=q_0$ (vakio):

- Q-kuvassa on vino suora, tarvitaan arvot välin päätepisteissä.
- M_t -kuvassa on paraabeli, tarvitaan arvot välin päätepisteissä ja lisäksi mahdollinen huippuarvo, joka on leikkausvoiman nollakohdassa.

Pistevoiman kohdalla:

- Q-kuvassa on pistevoiman suuruinen äkillinen muutos.
- M_t -kuvassa on kärkipiste.

Pistemomentin kohdalla:

- M_t -kuvassa on pistemomentin suuruinen äkillinen muutos.

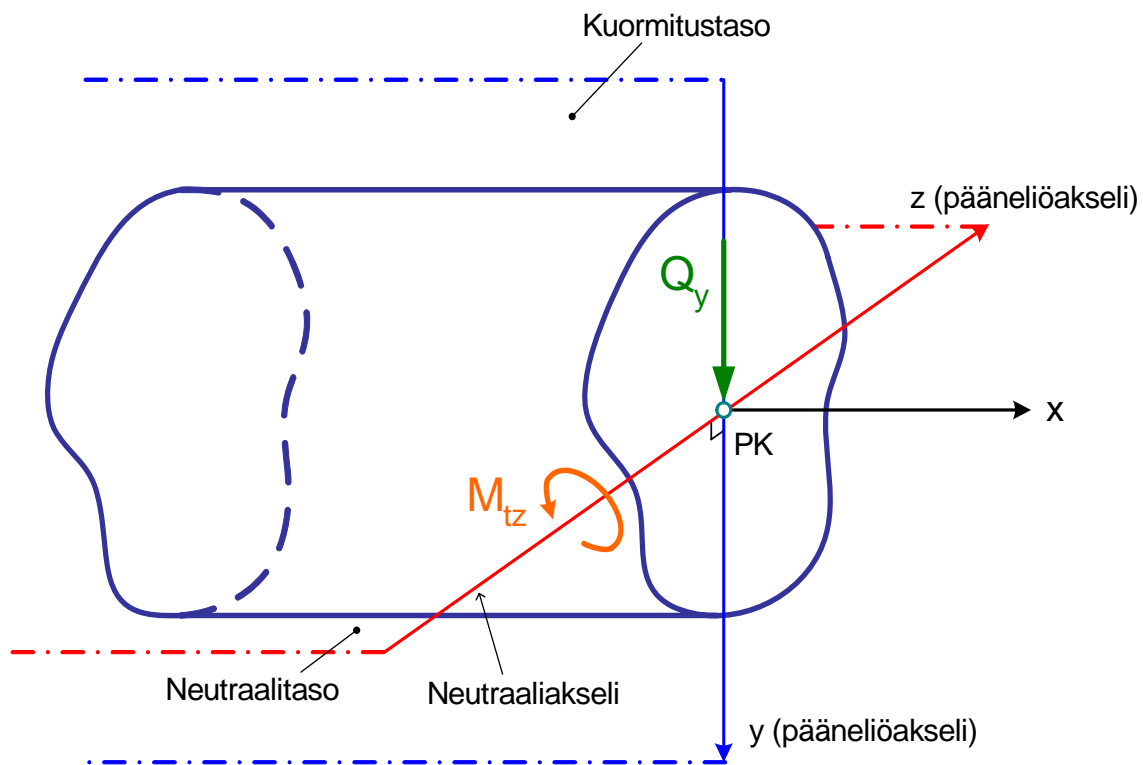
Rasituskuvioiden laadintaohje:

- Piirrä vapaakappalekuva ja ratkaise sen avulla tukireaktiot.
- Totea alueet, joihin pistekuormitukset jakavat palkin.
- Mieti rasituskuvioiden periaatteellinen muoto.
- Laske kuvioiden piirtämisessä tarvittavat poikkileikkausten rasitusten arvot.

Rasitusten laskenta yksittäisessä poikkileikkauksessa:

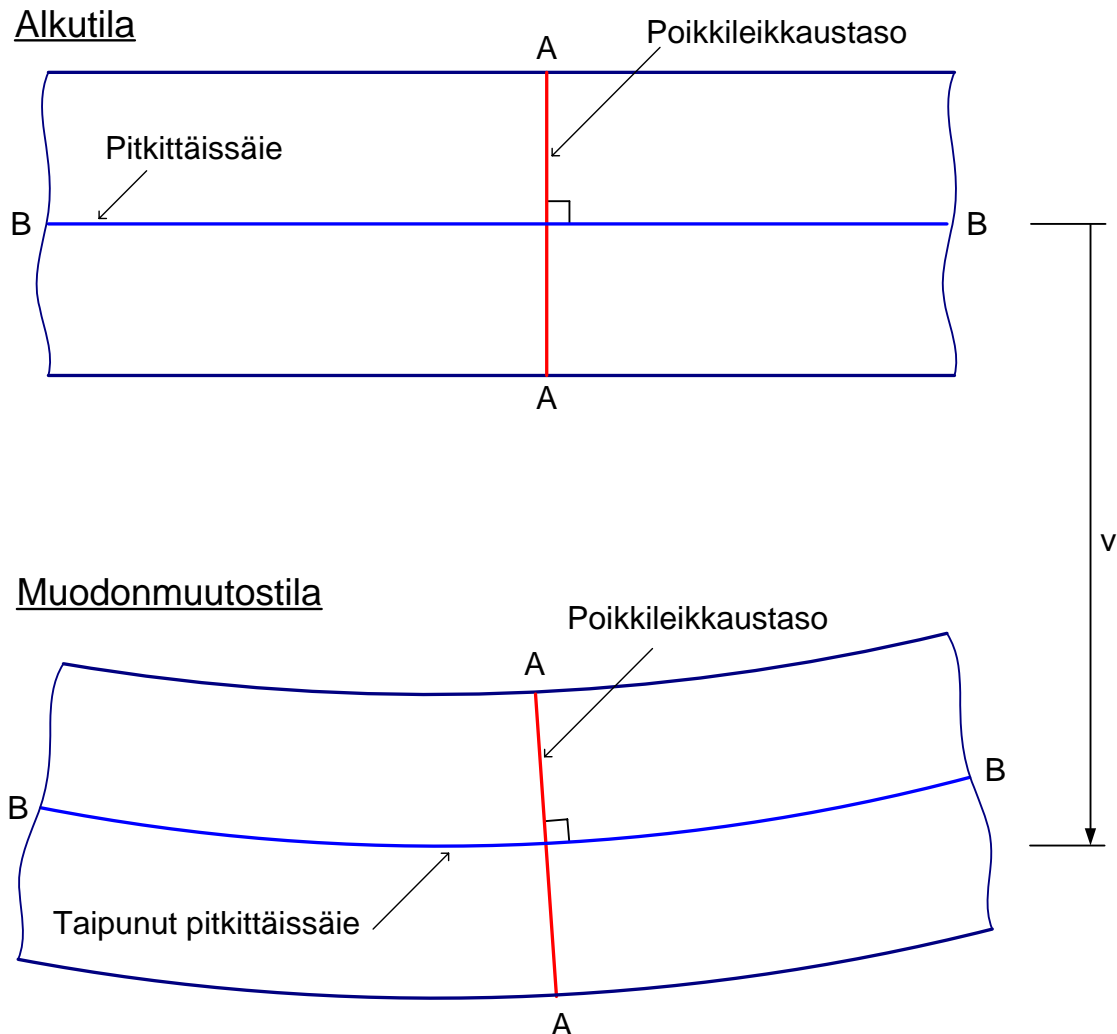
- Rasitukset aiheutuvat leikkauksen vasemmalla (oikealla) puolella olevista kuormituksista ja tukireaktioista.
- Rasitusten arvot ratkeavat aina leikkauksen vasemmalle (oikealle) puolelle jäävän palkin osan tasapainoehtoista.
- Tavallisesti tasapainoehtojen ratkaisu kirjoitetaan suoraan ilman palkin osan vapaakappalekuva.

SUORAN TAIVUTUKSEN PERUSKÄSITTEITÄ

- xyz-koordinaatiston origo on poikkileikkauksen pintakeskiössä (PK).
- yz-koordinaatisto on poikkileikkauksen pääneliökoordinaatisto (jolloin poikkipinnan tulomomentti $I_{yz} = 0$, esim. y tai/ ja z symmetria-akseli).
- z on poikkileikkauksen neutraaliakseli, jonka pisteissä taivutusmomentista aiheutuva normaalijännitys $\sigma_x = 0$.
- Kuormitukset ja tukireaktiot sijaitsevat y-akselin kohdalla olevassa kuormitustasossa. Tällöin leikkausvoima (Q_y) on y-akselin suuntaan ja taivutusmomentti (M_{tz}) z-akselin ympäri.
- Neutraaliakseli on kohtisuorassa kuormitustasoa vastaan.

TAIVUTUSTEORIAN PERUSOLETUKSET

1. **Bernoullin hypoteesi:** Palkin poikkileikkaus säilyy taivutuksessa tasona, joka on kohtisuorassa palkin pituussäikeitä vastaan.

Bernoullin hypoteesi on tarkasti voimassa vain puhtaan taivutuksen ($Q \equiv 0$) alueella. Leikkausvoimasta Q aiheutuva leikkausjännitys τ aiheuttaa poikkileikkauksen A-A ja pitkittäissäikeen B-B välisen suoraan kulmaan liukuman γ , jolloin poikkileikkaus hieman käyristyy.

2. **Poikittaisvenymän huomiotta jättäminen:** Palkin poikkileikkaus säilyy muodonmuutostilassa yhtenevä alkutilan poikkileikkauksen kanssa.

Pitkittäisvenymä ε on neutraaliakselin yhdellä puolella positiivinen ja toisella puolella negatiivinen, jolloin vastaavan poikittaisvenymän ε_{\perp} johdosta poikkileikkaus supistuu neutraaliakselin yhdellä puolella ja laajenee toisella puolella.

TAIVUTUKSEN KINEMATIikka

Bernoullin hypoteesista seuraa pitkittäisvenymälle ε_x kinemaattisella tarkastelulla lauseke

$$\varepsilon_x = \frac{y}{\rho}$$

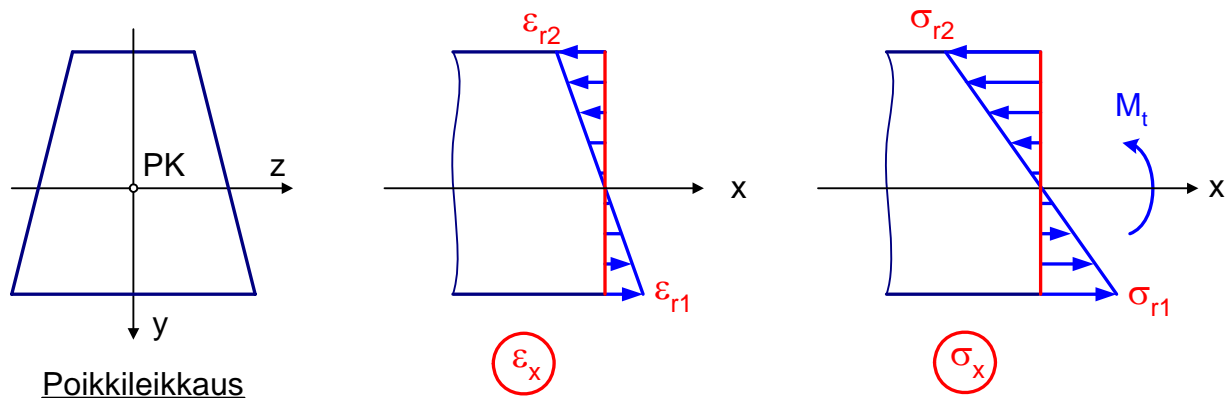
ρ on pitkittäissäikeen kaarevuussäde neutraaliakselin kohdalla
 y on etäisyys neutraaliakselista

Kun poikittaisvenymät jätetään huomiotta, on palkissa vain normaalijännitys σ_x , jolle Hooke'n lain ollessa voimassa saadaan lauseke

$$\sigma_x = E \frac{y}{\rho}$$

E on materiaalin kimmomoduuli

Taivutusmomentista M_t aiheutuvan x-akselin suuntaisen venymän ε_x ja jännityksen σ_x jakaantuminen:

- z-akseli on neutraaliakseli, jonka pisteissä normaalijännitys $\sigma_x = 0$.
- Suurimmat jännityksen σ_x itseisarvot ovat poikkipinnan reunoilla.
- σ_{r1} on alareunan reunajännitys ja σ_{r2} yläreunan reunajännitys.

PALKIN TAIVUTUSJÄNNITYS

$$\sigma_x = E \frac{y}{\rho}$$

$$\frac{1}{\rho} = \frac{M_t}{EI_z}$$

$$I_z = \int_A y^2 dA$$

I_z on palkin poikkileikkauksen (pää)neliömomentti z-akselin suhteen, joka voidaan melko helposti laskea (kaavat, yhteenlaskuperiaate, Steinerin sääntö) tai saadaan standardiprofiileille suoraan taulukoista.

Palkin normaalijännitysjakautuman lopulliseksi kaavaksi tulee

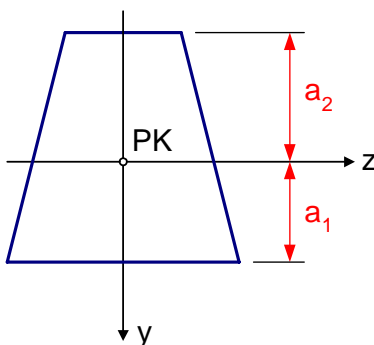
$$\sigma_x = \frac{M_t}{I_z} y$$

Palkin normaalijännitys vaihtelee korkeussuunnassa (y) lineaarisesti, mutta on sivusuunnassa (z) tietyllä korkeudella vakio.

Reunajännitykset:

a_1 alareunan reunaetäisyys

a_2 yläreunan reunaetäisyys

Alareunassa:

$$\sigma_{r1} = \frac{M_t}{I_z / a_1} = \frac{M_t}{W_{z1}}$$

Yläreunassa:

$$\sigma_{r2} = -\frac{M_t}{I_z / a_2} = -\frac{M_t}{W_{z2}}$$

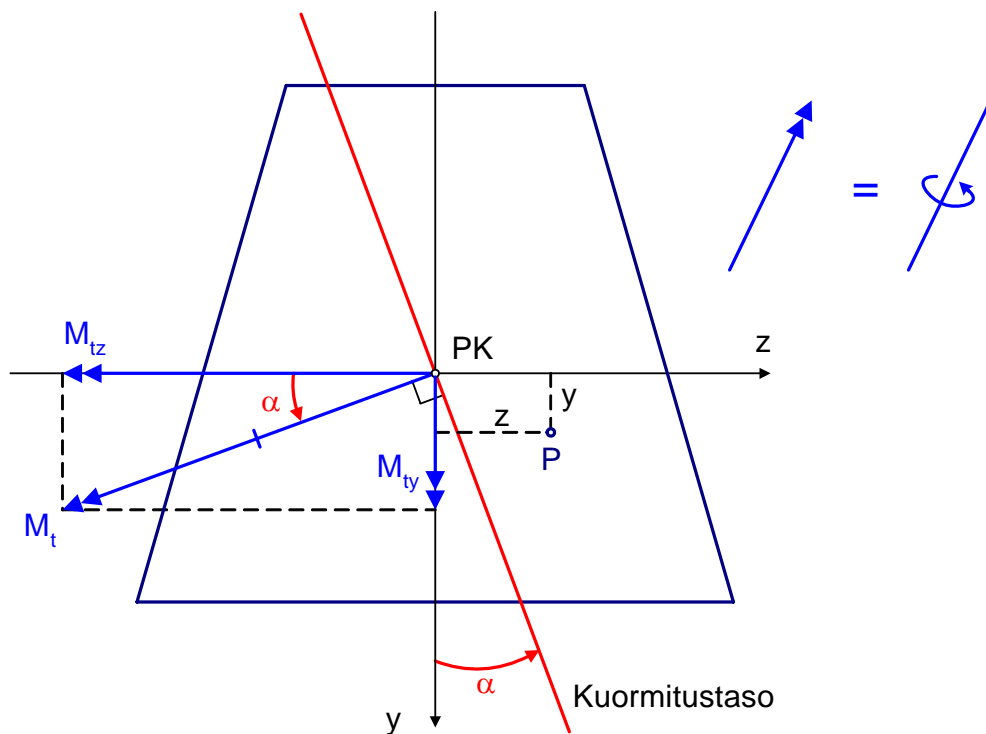
W_{z1} alareunan taivutusvastus

W_{z2} yläreunan taivutusvastus

$$|\sigma| = \frac{M_t}{W}$$

Reunajännitys

VINO TAIVUTUS

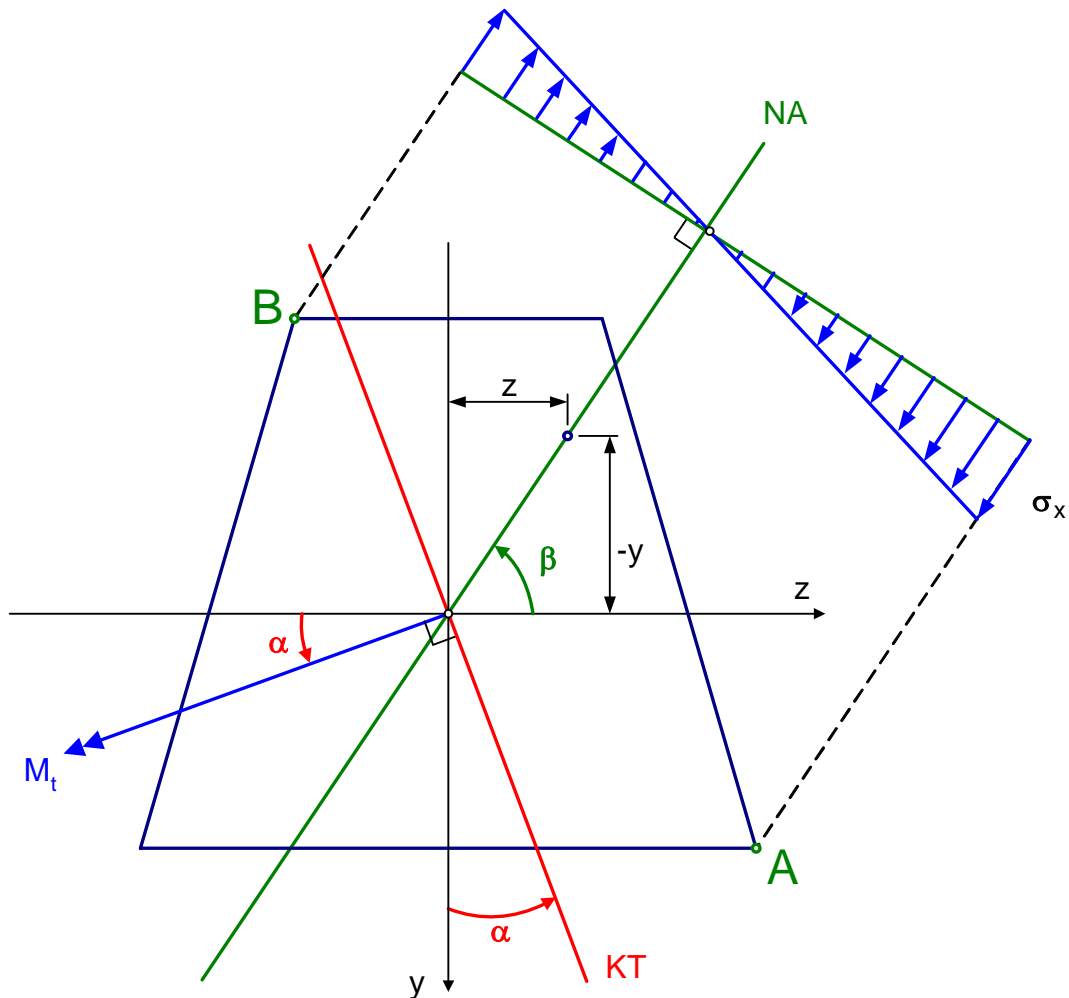
- yz -on poikkileikkauksen pääkoordinaatisto.
- Kuormitustaso muodostaa y -akseliin nähden kulman α .
- Taivutusmomenttivektori M_t on kohtisuorassa kuormitustasoa vastaan.

$$M_{ty} = M_t \sin \alpha \quad M_{tz} = M_t \cos \alpha \quad \frac{M_{ty}}{M_{tz}} = \tan \alpha$$

Taivutusmomentti M_t jaetaan pääakselin suuntaisiin komponentteihinsa M_{ty} ja M_{tz} , minkä jälkeen pisteen P normaalijännitys voidaan laskea yhteenlaskuperiaatteella suoran taivutuksen kaavaa käyttäen:

$$\sigma_x = \frac{M_{tz}}{I_z} y + \frac{M_{ty}}{I_y} z$$

VINON TAIVUTUKSEN NEUTRAALIAKSELI

Neutraaliakselin yhtälö: $\sigma_x = 0 \Rightarrow \frac{M_{tz}}{I_z} y + \frac{M_{ty}}{I_y} z = 0$

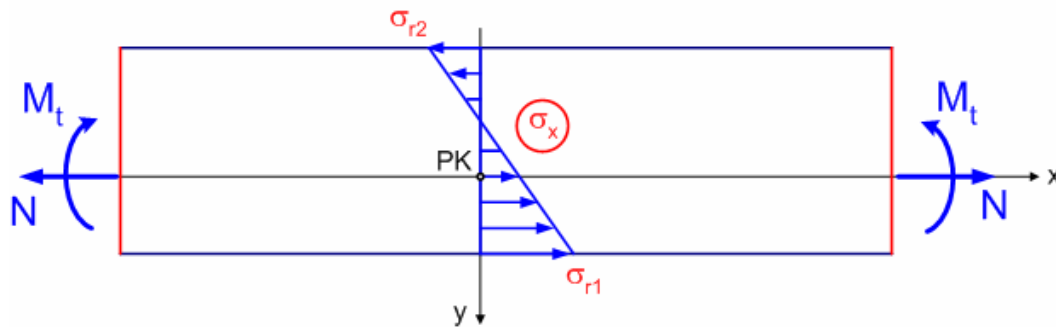
$$\Rightarrow \tan \beta = \frac{-y}{z} = \frac{M_{ty}}{M_{tz}} \cdot \frac{I_z}{I_y} = \tan \alpha \cdot \frac{I_z}{I_y} \Rightarrow$$

$$\boxed{\frac{\tan \beta}{I_z} = \frac{\tan \alpha}{I_y}}$$

Neutraaliakselin suuntakulman β laskenta:

β mitataan z-akselista samaan suuntaan kuin α y-akselista. Neutraaliakselista kauimpana olevat pisteet (A ja B) ovat poikkileikkauksen vaaralliset pisteet, joista löytyy suurin veto- ja puristusjännitys.

SAMANAIKAINEN NORMAALIVOIMA JA TAIVUTUS

Normaalijännitysjakautuma:

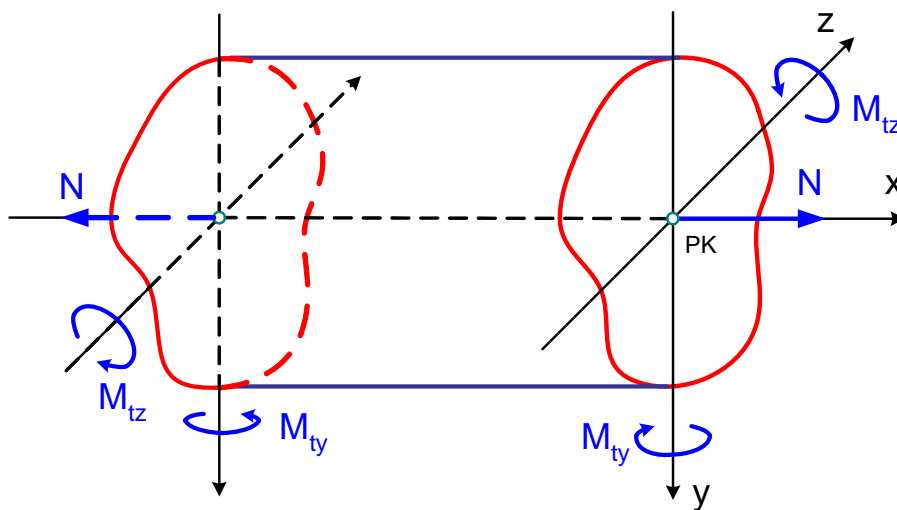
$$\sigma_x = \frac{N}{A} + \frac{M_t}{I_z} y$$

Reunajännitykset:

$$\sigma_{r1} = \frac{N}{A} + \frac{M_t}{W_{z1}}$$

$$\sigma_{r2} = \frac{N}{A} - \frac{M_t}{W_{z2}}$$

SAMANAIKAINEN NORMAALIVOIMA JA VINO TAIVUTUS

Normaalijännitysjakautuma:

$$\sigma_x = \frac{N}{A} + \frac{M_{tz}}{I_z} y + \frac{M_{ty}}{I_y} z$$

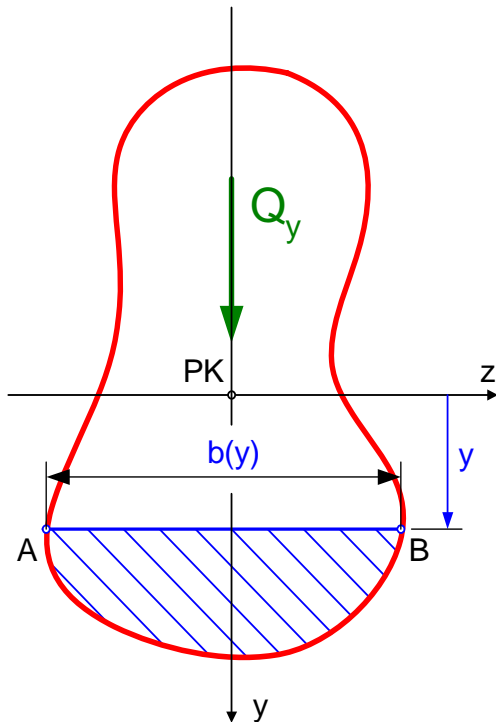
Vaaralliset pisteet löytyvät taivutuksen neutraaliakselin avulla:

$$\frac{\tan \beta}{I_z} = \frac{\tan \alpha}{I_y}$$

$$\tan \alpha = \frac{M_{ty}}{M_{tz}}$$

TAIVUTUSPALKIN LEIKKAUSJÄNNITYS

Taivutuspalkin leikkausjännitys ei ole tasaisesti jakaantunut, vaan riippuu sekä y- että z-koordinaatista. Monissa tapauksissa z-riippuvuus on niin lievää, että se voidaan jättää huomiotta, jolloin saadaan ns. Jourawskin kaava. Tehdystä oletuksesta johtuen Jourawskin kaavaa ei voida soveltaa tapauksiin joissa leikkausjännityksen z-riippuvuus on merkittävä (esim. I-palkin laippalevy).

Oletukset:

- yz-koordinaatisto on poikkileikkauksen pääkoordinaatisto.
- Suora taivutus, jossa taivutusmomentti vaikuttaa z-akselin ympäri ja leikkausvoima y-suuntaan.
- Leikkausjännitys τ_{xy} on tietyllä korkeudella y sivusuunnassa tasan jakaantunut (riippumaton z-koordinaatista).

Keskimääräinen leikkausjännitys korkeudella y saadaan Jourawskin kaavasta:

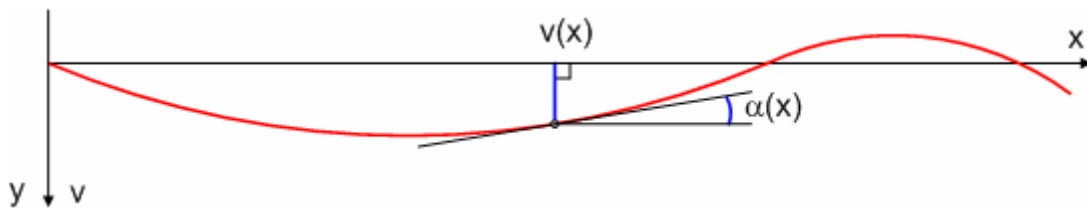
$$\tau_{xy}(y) = \frac{Q_y S_z(y)}{I_z b(y)}$$

- Q_y on poikkileikkauksessa vaikuttava leikkausvoima (rasituskuvasta).
- $S_z(y)$ on tarkastelukorkeuden y alapuolelle jäävän poikkipinnan osan staattinen momentti z-akselin suhteen. Voidaan käyttää myös tarkastelukorkeuden y yläpuolelle jäävän poikkipinnan osan staattista momenttia z-akselin suhteen, koska sillä on sama itseisarvo.
- I_z on poikkipinnan (pää)neliömomentti z-akselin suhteen.
- $b(y)$ on poikkileikkauksen leveys z-suunnassa tarkastelukorkeudella y (voi koostua useammasta palasta).

KIMMOVIIVAN DIFFERENTIAALIYHTÄLÖ

Oletukset:

- Suora taivutus (y pääakseli), pienet taipumat.
- x-akselin pisteet siirtyvät vain y-suunnassa (x-akselin venymistä ei oteta huomioon).
- Kyseessä on taivutusmomentin aiheuttama taipuma.

Palkin taipumaviiva $v(x)$.

Palkin kaltevuuskulma $\alpha(x)$.

$$v'(x) = \tan \alpha(x) \quad \alpha(x) \approx \tan \alpha(x) \quad \Rightarrow$$

$$\boxed{v'(x) = \alpha(x)} \quad (\text{yksikkö radiaani})$$

Palkin kimmoviivan kaarevuussäde $\rho(x)$ on lujuusopin mukaan

$$\rho(x) = \frac{EI(x)}{|M_t(x)|}$$

Tasokäyrän kaarevuussäde on matematiikan mukaan

$$\rho(x) = \frac{(1 + v'(x)^2)^{3/2}}{|v''(x)|} \approx \frac{1}{|v''(x)|} \quad \text{pienet kaltevuudet } v'(x)$$

Ottamalla huomioon taivutusmomentin merkkisopimus seuraa kimmoviivan (li-nearisoitu) differentiaaliyhtälö

$$\boxed{v''(x) = -\frac{M_t(x)}{EI(x)}}$$

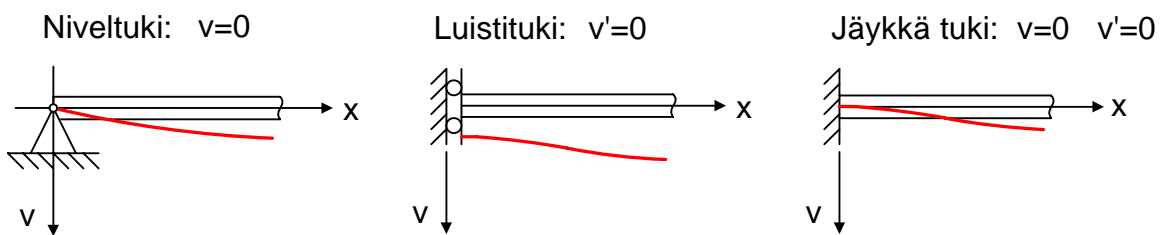
Kun taivutusjäykkyys $EI(x)$ on vakio, menee kimmoviivan DY muotoon

$$EI v''(x) = -M_t(x)$$

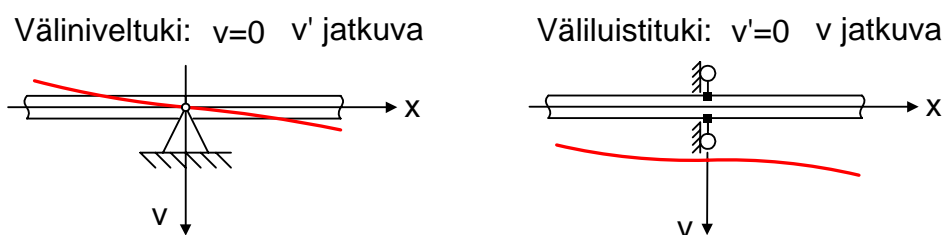
- Taipumaviiva saadaan edellä olevasta kimmoviivan differentiaaliyhtälöstä integroimalla taivutusmomentin lauseke kahdesti.
- Taivutusmomentin lauseke on yleensä määritelty palkin alueissa paloittain, jolloin integrointi on suoritettava vastaavasti useassa osassa (tai kärkisulkeiden menetelmää käyttäen).
- Integroitaessa syntyvät integroimisvakiot määrätään palkin tuennasta tai taipuman ja kaltevuuskulman jatkuvuusehdoista.
- Tavallisimmat tuenta- ja kuormitustapaukset löytyvät valmiiksi integroituna taipumataulukoista.

Tavallisimmat palkin reuna- ja väliehdot:

Tuennat palkin päässä

Tuennat palkin alueella

Pistekuormitukset palkin alueella

